

Paralleller mellan slaveri och flyktingskap

Romanen utspelar sig i Amerika i mitten av 1800-talet. Nordstaterna har avskaffat slaveriet, men det tillämpas fortfarande i sydstaterna.

Det handlar om den sextonåriga Cora som lever som slav på en bomullsplantage i Georgia. Hennes mor försvann, vilket gör henne skyddslös och utsatt.

Till slut flyr hon tillsammans med en annan slav Caesar genom den underjordiska järnvägen norrut där de hört av slaverna är fria.

Tiden på bomullsplantagen är en otäck skildring av våld och förnedring, där slavernas människovärde var obefintligt och där slavägarna såg till att slaverna skulle hålla sig på en nivå där de varken kunde läsa eller skriva.

Den underjordiska järnvägen symboliserar alla de frivilliga krafter som hjälpte slaverna att fly norrut. De riskerade sina liv och många avrättades.

Cora flyr och hamnar på nya ställen, hon mister Caesar och andra vänner under färden. En skoningslös slavjägare tar upp jakten på Cora.

Kampen för ett värdigt liv gestaltas utifrån Coras perspektiv och gör att man upplever hennes flykt och slaveri inpå huden. Det går heller inte att undvika en jämförelse med dagens situation för många flyktingar.

Läsningen och intresset mattas av eftersom det känns som om resan aldrig tar slut och situationerna upprepas, även om man kan skönja ljuset i tunneln på slutet.

Claudette Skilving

Den underjordiska järnvägen
Colin Whitehead
Albert Bonniers förlag